

به ئایین کردنی سروشت له شیعرى “دیمه‌نەکی به‌هار”ی گۆران دا. . نووسینی/ ع.تا ق.ر.داخی

گۆران ئەو شاعیرەیه که قسه‌ی زۆری له باره‌وه کراوه، به‌ئام کاری جدی و په‌یوه‌ست به ئەزموونی شیعرى ئەم شاعیرە له‌چاو ئەو هه‌موو قسه‌یه‌ی که کراوه له‌چاو ئاستی داهینانی ئ.ودا که‌مه، هه‌روه‌ک پ‌شت‌ریش له‌و کت‌به‌ماندا که له‌سه‌ر شیعرى گۆران به‌چا‌پمان که‌یاندوو ه‌وه دوا‌وین ه‌هر قسه‌کردن‌ه‌ک له‌ ده‌ره‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی گۆران و دوور له‌ شیکردنه‌وه‌ی بنیادی ده‌قه‌کانی نه‌ک ه‌هر خزمه‌تی ئەم شاعیرە ناکات به‌‌کو ده‌به‌ته‌ ناهه‌قی له‌کردن‌یشی، که به‌ داخه‌وه زۆربه‌ی ئەو قسانه‌ی له‌ باره‌ی ئەم شاعیره‌وه ده‌کر‌ن به‌ ناوی د‌س‌زی ب‌ی و نزیک‌ی له‌یه‌وه ده‌چنه‌ سنووری ناهه‌قی ئەده‌ب‌یه‌وه، ئەویش له‌به‌ر دوو ه‌ه، یه‌که‌میان ئەوه‌یه که زۆربه‌ی ئەو نووسینانه‌ی ده‌رباره‌ی گۆران ب‌او‌کراونه‌ته‌وه به‌ تایبه‌تی نووسینه‌کانی نه‌وه‌کانی پ‌شوو جگه‌ له‌ نووسینی ئینشا ه‌یچی تر‌نین، دووهمیان زۆر‌ه‌ک له‌وانه‌ی قسه‌ له‌سه‌ر گۆران ده‌که‌ن خ‌یان به‌ میراتگری گۆران ده‌زانن، گوایه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی خ‌یان به‌ هه‌ه‌گ‌ری هه‌مان ئایدی‌له‌ژبانی سیاسی گۆران داده‌ن‌ن و پ‌یان وایه‌ گه‌وره‌یی گۆران له‌به‌رئه‌وه‌یه که هه‌ه‌گ‌ری ئایدی‌له‌ژبانی ک‌م‌نیستی بووه. به‌هه‌رحا له‌ده‌دا مه‌سه‌له‌که ه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کی نیه به‌و ئایدی‌له‌ی‌یه‌وه، به‌ئام ئەوه‌ی استنبه‌کی حاشا هه‌ه‌ه‌گ‌ره‌ ئ‌و‌ی‌له‌ گۆران شاعیری سروشت و ئافره‌ت و جوان‌یه‌و هه‌موو ئەو شاعرانه‌ی گۆران که له‌ ژ‌ر کاریگه‌ری ئایدی‌له‌ژبانی حیزبی شیوعیدا نووسیونی ک‌ ز‌ریس‌نین، یان باسی کورد و کوردایه‌تی ده‌که‌ن له‌ ووی هونه‌ری و شیعریه‌ت و چه‌مکی شیعه‌وه له‌چاو ئاستی با‌ای د‌اه‌ه‌نانی هون‌ری ئ‌ودا به‌هایه‌کی ئەوت‌یان نیه و له‌ به‌ره‌مه‌ لاوازه‌کانی گۆرانن. گۆران له‌ لای‌کی تریش‌وو له‌ لای‌ن لوتک‌ی خو‌ند‌واری با‌ی خ‌ به‌ ن‌ت‌وو‌یی زان چ له‌ ناو پارتی و چ دواتریش کار‌یک راست‌وخ‌ یان ناراست‌وخ‌ د‌زای‌تی کراوه، ب‌ئام هه‌موو ئ‌و د‌زای‌تیان‌و هه‌موو پ‌سن و پیا‌ه‌دانی د‌ست‌ه‌کانیشی ه‌یچ ر‌ و کاریگ‌رییه‌کیان له‌س‌ر داه‌یه‌انی ب‌رزو با‌ای ئ‌م شاعیر‌ گ‌ور‌یی‌ ئ‌م‌ نه‌بوو.

تو‌ژه‌رو ه‌خنه‌گری خاوه‌ن شنبیری و خاوه‌ن جیهانبینی له‌ ناوه‌ندی شنبیری ئ‌مه‌دا ئەوانه‌ن که به‌ره‌مه‌ داه‌ه‌نراوه‌کانی ئەم شاعیرە له‌ ده‌قه‌ مردوو ه‌سیاسیه‌کانی جیا‌ده‌که‌نه‌وه، کات‌ گۆران شیعرى سیاسی و

کوردایه تی و شیعر له ژر کاریگری ئایدی ل ژیا دا ده نووسـت داده به زت بـ یزی ئه و چهنده ها نووسه ری که به ساده یی له و بواره دا ده نووسن، به ام کات ده گه ته وه بـ دواندن سـروشت و ئا فرهت و جوانی و نهـنیه کانی ناخی مر ق و گه ردوون ئه و ده بـ ته ئه و شاعیره ی که پـی دهـن خاوه نی ئه زموون که ئه ویش به ئه زموونی گـران به ناوبانگه. هـر لـره وه هـو ده ده یـن خوـندنه وه یه کی یه کـ له و شیعرانه ی گـران بکه یـن که په یوه ندی ئه م شاعیره به سـروشته وه به رجه سته ده کات، په یوه ندیه ک که له سنووری چه مکی ئه نتـ ل ژیا ی نـوان سـروشت و مر قـدا خـی ده بینـته وه به و مه به سته ی که مر قـ ده بـ ته وه به به شـک له و پـکهاته یه ی که تیایدا ده شـت پـناسه ی ووت بوونه وه داما یـن له هـموو ئاسه واره کانی ژیا نی بکات و له وـدا وه کو ئه سـ ئه م بوونه وه ره ده ربکه وـت که سهروه ری گه ردوونه و له هـو ی کـنترـ کردنی هـموو یاسا و نهـنیه کانی جوـه ی ئه م گه ردوونه دایه. ئه و شیعره ش “دیمه زـکی به هـار” هـ.

ده قی شیعره که:

ئه م لا یه ک په هـ، ئه ولا یه ک په هـ: هـوری هـنگا و هـنگ؛
 له ناوهـ استا: به دهم ئاسـوه ئـژی شـخ و شه نگ؛
 سهوزه گیا پاراو، گو و گوـا هـ مهستی هـنگ و بـ،
 درهخت تازه شین، سهـر لقـ ازاهـی گو، گهـا، چـر...
 سهـرتا پای چیمهـن دهـرئهـدا چـین چـین مرواری ئاونگ،
 چه شنی تارای سهـوز ئهـدرهوشـته وه، لـی ئهـتکـ پرشنگ
 نه سیمی بـن خـش، کزه بای فـنک، وهـک نه وای ئیلهام
 سهـمای میوانیـی پهـری گهـبیعت دـنـته ئهـنجام!
 قاسپه قاسپی کهو، نه غمه ی چـله که و بلبلی ده نگ خـش
 پیاـهـی نه شئه حهـتا به ئـحـی به ردیش ئه کا نـش!
 وهـک بگری به کو دنیای سهـرمه سـتی قاقای پـکه نیـن
 له هـموو عاستـ فرمـسکی کانی نی گه رمی هـهـقوـین!

مه لی سهـربنچک، پهـل و پـ هـنگین! خـ من هـهـ نیم،
 لـم مه فـن جووت جووت، مه ترسن ئاخر پـتان بـم چیم:
 منیش وهـک ئـوه له دنیای گهـوره گهـردـکم بچووک
 حهـتا ناشتوانم بـم، بخوـنم، به با به ده نووک!
 بهـام وهـک ئـوه له دـما ئهـگرـت مه یلی سهـربه سـتی،
 ئه مه ش ئایینم وهـک ئایینـتا نه: هـرده په رستی!..
 گـران وـنه یه کی گشتی سـروشت و توخمه پـکهـنهـره کانیـمان بـ به رجه سته ده کات، ئه و توخمانه ی که ده شـ به ته نیا هـریه که جوانیه ک به خشن و

هه موویشیان پښکښه هارم نیای سروشت پښکښه نن، سهره تا له به شه
 بچووکه کانه وه دهست دهکات به وښه گرتن و بښه نو مه به سته ش شوښ
 دیاری دهکات نه مه ش نه وه ده گه یه نه ت که بنه مای سهره کی به لای نه وه وه
 شوښه و هیچ شته که له دهره وهی شوښ شوناسی نیه که بښگومان مانا
 بهرهم هښانیش ته نیا له سنوری به دهست هښانی شوناسدا ده گاته
 نه نجام، بهم پښه گډران ده یه و نه ت سهرجه م هگزه کانی سروشت به
 جډرک له مانا بارگاوی بکات هه تا هه موو پښکښه وه له بهرهم هښانی
 هارم نیای سروشتدا به شداری بکن که نه نو مانایه ی له پشته نه نو
 هارم نیاه وه اوه ستاوه بریتیه له زه مینه ی ناماده کراو بښ پښکښه وه
 ژیان و پښکښه وه کارکردن و پښکښه وه گونجاندنی سهرجه م هگزه کانی
 گهر دوون ته نه ت هگزه دژو ناک که کانی ش، نه مه ش نه وه مان بښ
 ناشکرا دهکات که گهر دوون خه ی زه مینه ی پښکښه وه گونجاندنه به نام
 نه وهی نه نو زه مینه ی ش واندوه نه مه ی مرځین، واته مرځ له نه نجامی
 ژیان و جوښه و کارکردنیدا له نه نو سروشتدا استه وځ یان نا استه وځ
 هه وځی ش واندنی هارم نیای سروشتی داوه، خه نه گهر نه یشی توانی نه ت
 ش واندن له گه وهه ری هارم نیای سروشتدا دروست بکات نه و
 توانیوویه تی خه ی وه کو هښکی ته کده رو خه کوژ به وښرانکردنی خه ی
 به شته که له خاسه تی نه نو هارم نیایه ی سروشت ته خه بکات، یان جوانیه که ی
 ده شته و نه ت.

گډران له بهرجه سته کردنی و نه ی سروشتدا له دوورترین و نه له
 خه یه وه دهست پښدهکات، که نه ویش هگزه نازیندوه کانی، له وه وه
 نه ته خواره وه بښه و نه نزیکه کانی و نیمچه زیندوه کانی که ووه کن،
 پاشان زیاتر و نه کانی نزیکه دهکاته وه ده گات به زینده وه ران، که
 لږه دا مهل و با نه کانی ده دو نه ت و نه نجامیش ده یه و نه ت په یوه ندی
 نزیکی خه ی لږه یانه وه ناشکرا بکات. مه ودای وانی نه ی گډران سهره تا له
 دوورترین خه یه وه دهست پښدهکات که له سنووری وه سفکردندا ده که و نه ته
 دواندن، به نام له گه لا نزیکه بوونه وه دا وه سفکردن ده گډنه ت بښه ناخاوتن
 بښه که سی دووه م، نه مه ش نه وه ده گه یه نه ت که په یوه ندی گډران له گه لا
 نه و هگزه زانه ی که له سهره تای شیعره که وه وه سفیان دهکات په یوه ندی
 نه می مرځ و نه سروشته که تا کو نه و چرکه ساته په یځین له
 نه وانیاندا نه گه یشته ته ناستی استه وځ نه مه ش نه و مانایه
 هه ده گرت که له و ناسته دا مرځ له بهرام بهر سروشتدا هښته بچوکه
 با خه زگی ده سه ا تکردنیشی به سهر نه و سروشته دا هه نه ت، به واتا
 گډران وه کو نو نه ری نه مه ی مرځ به جډرک له دهره وه ا وه سفی سروشت
 و هگزه کانی دهکات له به شی په که می شیعره که دا وه کو نه وهی که
 سروشت ناماده ی گوښگرتن نه نه ت له م، نه مه ش نایه کسانی نه وانه ی
 مرځ و سروشتی خاوه و پښه نه نه ی ناشکرا نه کراو دهرده خات.

له دوو دښتې يه که مډا گډران وهسفي ناسمان و هورو ښت ده کات،
ونه يه کی بهرجه سته کراوی وه هاماڼ پښکېش ده کات که ده ښت ټو
ونه يه ی ټو کښاويه تی له خودی ټو ښه گه زانه ی سروشت جوانتر بن،
دیمه نی په ښه هوره کا نمان به ښه نگو ښه نگی نیشان ددهات و خاصه تی
ټافره تیش ده به خښته ښت کات ده ښت “به دم ناس ټو ښی شخ و
شه نگ”. له ده دا ټو پرسپاره سهره ده دهات ټایا سروشت و توخمه کانی
له جوانیدا ده بنه و ښه با ښه تا شته کانی تر له جوانیدا به و
به راورد یان له کچواندن بکرڼ، یان به پښچه وانه وه ټافره ده ده ښته
نموونه ی با ښه له جوانیدا و ښه گه زه کانی سروشت به و به راورد یان
له کچواندن ده کات؟

یه که م دوو دښتې ټم شيعره بهرجه سته ی و ښه یه ده کات که ټمی شاعیر
دهستی پښی ناگات و ته نیا له سهر بنه مای ههستی بینین ټو و ښه یه
ده کښت، به م ښه استه وخ له بهرام بهر و ښه یه کی جواندا ښاماڼ
ده وه سته ښت ټابل یه له سروشت، له ره وه گډران جډرک له بوونی
په یوه ندی له ښوان ټم ټم وه سروشتدا دروست ده کات ټویش له ښگای
به ره م ښه نانی جوانی به وه، واته جوانی ده کاته ښکارک ښه
په یوه ستبوون و په یگری ټم ټم به سروشت، له هه مان کاتدا ټو ووه
شاراوه ی ټم ټم ش وه کو مرښ دهرده خات که به ښه سکی جوانی په رستین،
له وه سفکردنی سروشتدا به و ش ټو سهرنج ښاکښه گډران ده یه و ټ به های
ښه استه قینه ی سروشت دهربخات یان له ښر ټو په رده ته ښه دهریبه ښت
که زیانی هاوچه رخ داویه تی به سهر سروشتدا. به واته یه کی تر گډران
له وه سفکردنی سروشتدا ده یه و ټ به های ښه استه قینه ی سروشت ښه خودی
سروشت بگ ښه وه.

له دوو دښتې دووه مډا، گډران له ناسمانه وه ده گواز ښه وه ښه سهر
زهوی و و ښه یه ښه گه زه کانی سروشت له سهر زهوی ده کښت. که ټم
ونه یان ته نیا و ښه یه کی بینراو نیه له سنووری خه یالاً یان بینینی
ټاسایدا به ښکو و ښه یه کی مادی بهرجه سته کراوه. له بهرجه سته کردنی
ټم و ښه یاندا شاعیر ته نیا شو ښمان پښ ناس ښت به ښکو کاتیشمان
پښ ده ناس ښت که له وهسفي سهوزه گیاو گو و گو ښه و درهختی تازه
شین بوو، چرډا دهرده که و ټ که کات سهره تای به هاره. ټم ټم دهری
ده خات که ههرچن شو ښن لای گډران گرنگی تایبه تی خ ښی هه بوه ښه
به ده سته ښه نانی شوناس و مانا، به هه مان ش ټو کاتیش گرنگی خ ښی هه یه
و له هر کات ښک یان وه رزکدا سروشت و ښه گه زه کانی له هارم ښای
خ ښاندا جډره جوانی به بهرهم دښن و ټو جوانی به ش پانښه ری
سهره کیه ښه جو ښاندنی مرښ به ټا استه یه گه ښه وه ښه ناو سروشت.
گډران له دوو دښتې سیمه و چواره مډا زیاتر وهسفي ښه گه زه کانی
سروشت ده کات و کښه ښه خاصه تی وه ها به هاداریان پښ ده به خښت که

سهرباری جوانیه‌کیان به‌هایه‌کی ٲٲ‌حیشیان ٲٲ‌ده‌به‌خشٲ‌ت و له‌و
وه‌سفکردنه‌ی ٲٲ‌ه‌گه‌زه‌کانی سروشتدا ئه‌و ٲٲ‌ه‌گه‌زانه‌ سهرجه‌م وه‌کو زیندوو
ده‌خاته ٲٲ‌وو که ههریه‌کیان جٲ‌ره‌ چالاکیه‌کیان هه‌یه و ده‌ش ٲٲ‌بین
کارٲٲ‌که ده‌که‌ن که ئه‌وه‌ش به‌خشینی خاسٲٲ‌تی زیندوو‌یییه به‌و ٲٲ‌ه‌گه‌زانه
کاتٲٲ‌ ده‌ٲٲ‌ت: (چیمه‌ن ده‌رئهدا چین چین مرواری ئاونگ، لٲ‌ی ئه‌تکٲٲ‌
پرشنگ) یان که ده‌ٲٲ‌ت (نه‌سیم سه‌مای جوانی پهریی ته‌بیعت دٲٲ‌نٲٲ‌ته
ئه‌نجام). هه‌روه‌ک چٲ‌ن ئه‌م ٲٲ‌ه‌گه‌زانه‌ی سروشت له‌ جوٲٲ‌ه‌ی به‌رده‌وامدان و
به‌ره‌م ده‌هٲٲ‌نن به‌ مه‌به‌ستی جوانکردنی خودی سروشت به‌ هه‌مان شٲٲ‌وه
به‌ره‌مه‌که‌نیشیان له‌ به‌رجه‌سته‌کردنی ئٲٲ‌ستاتیکی سروشتدا به‌شداری
ده‌که‌ن، لٲٲ‌ره‌وه‌ ئه‌وه‌ ئاشکرا ده‌ٲٲ‌ت ههریه‌که‌ له‌م ٲٲ‌ه‌گه‌زانه‌ی سروشت
خاسٲٲ‌ته‌ گشتیه‌کانی سروشتیان هه‌یه هه‌م ٲٲ‌ به‌ره‌م هٲٲ‌نانی جوانی،
هه‌م ٲٲ‌ دروستکردنی هارمٲٲ‌نیای سروشت. لای گٲٲ‌ران ههریه‌که‌ له‌
ٲٲ‌ه‌گه‌زه‌کانی سروشت ٲٲٲٲ‌ی‌خ‌ی ده‌بینٲ‌ت له‌ ٲٲ‌ک‌خستنی هارمٲٲ‌نیای
سروشتداو، هه‌م ئیقاعی جوٲٲ‌ه‌و گٲٲ‌ان و بزواندن له‌ سروشتدا ٲٲ‌که
ده‌خن ئه‌ویش به‌ جٲٲ‌رٲٲ‌کی ئه‌وتٲٲ‌ خاسٲٲ‌تی یه‌که‌مین وٲٲ‌نه‌ی باٲٲ‌ای
هارمٲٲ‌نیای هه‌یه‌و هه‌موو ئه‌و وٲٲ‌نانه‌ی که له‌ مٲٲ‌ژووی مرٲٲ‌قایه‌تیدا
مرٲٲ‌ف دروستی کردون و به‌ره‌می هٲٲ‌ناون سهرجه‌م جٲٲ‌رٲٲ‌که له‌ لاسایی
کردنه‌وه‌ی وٲٲ‌نه‌ی یه‌که‌مین واته‌ سروشت به‌ گونجاندنی ٲٲ‌ه‌نگه
جیاوازه‌کانیه‌وه‌ له‌گه‌ل‌ یه‌کترداو له‌وٲٲ‌شه‌وه‌ به‌ره‌م هٲٲ‌نانی هارمٲٲ‌نیای
نٲٲ‌وان ٲٲ‌ه‌گه‌زه‌ جیاواز و ته‌نانه‌ت دژه‌کانیش، که‌واته‌ لٲٲ‌ره‌وه‌ له‌ ئاستی
قوٲٲ‌ی ئه‌م ده‌قه‌دا ئه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتٲٲ‌ که‌له‌ سروشتدا هه‌موو ٲٲ‌ه‌نگه
جیاواز و ته‌نانه‌ت دژه‌کانیش ٲٲ‌که‌وه‌ ده‌گونجٲٲ‌ن و جوانی سروشت و
هارمٲٲ‌نیای سروشت له‌ ئه‌نجامی ئه‌و کٲٲ‌بوونه‌وه‌ی ٲٲ‌ه‌نگ و توخمه‌ جیاواز
و دژه‌کاندا ٲٲ‌که‌هاتووه‌، که ٲٲ‌گومان جوانی ژیان و جوانی په‌یوه‌ندییه
کٲٲ‌مه‌ٲٲ‌ایه‌تیه‌کان و جوانی مرٲٲ‌فیش ئه‌وکاته به‌ره‌م دٲٲ‌ت که ٲٲ‌ه‌نگ و
ده‌نگ و ٲٲ‌وانین و بینین و فیکر و ٲٲ‌ه‌گه‌زه‌ جیاوازه‌کان هه‌موو ٲٲ‌که‌وه
بتوانن بژین و یه‌کتری قبوٲٲ‌ بکه‌ن و له‌سه‌ر بنه‌مای داننان به‌و
جیاوازیانه‌دا ٲٲ‌که‌وه‌ کاربکه‌ن و هاریکاری بکه‌ن ئه‌وکاته گونجاندنی
کٲٲ‌مه‌ٲٲ‌ایه‌تیه‌کان ٲٲ‌ایه‌ی په‌یوه‌ندییه کٲٲ‌مه‌ٲٲ‌ایه‌تیه‌کان و یه‌کتر
قبوٲٲ‌کردنی جیاوازه‌کان ده‌ٲٲ‌ته‌ خاسٲٲ‌تی دیاری ژیانی مرٲٲ‌ف، به‌ واتا
له‌ پشتی ئه‌م ده‌قه‌وه‌ ئه‌و ٲٲ‌وانینه ٲٲ‌اوه‌ستاوه که گونجاندنی
ٲٲ‌ه‌گه‌زه‌کانی سروشت و ٲٲ‌که‌وه‌ کارکردنیان و دروستبوونی هارمٲٲ‌نیای
سروشت ده‌ش ٲٲ‌ته‌ نموونه ٲٲ‌ ٲٲ‌که‌وه‌ گونجاندنی مرٲٲ‌ف ٲٲ‌که‌وه
سهرباری جیاوازییه‌کان له‌و گونجاندن و ٲٲ‌که‌وه‌ ژیانه‌دا مرٲٲ‌ف و ژیان
به‌های قوٲٲ‌تریان ده‌ٲٲ‌ت و بگره‌ کارٲٲ‌کی له‌م جٲ‌ره‌ به‌خشینه‌وه‌ی به‌هایه
به‌ خودی مرٲٲ‌ف و به‌ ژیان. گٲٲ‌ران هه‌ر ئه‌وه‌ نییه وه‌کو شاعیرٲٲ‌کی
ٲٲٲ‌مانسی ٲٲٲ‌ژئاوایی له‌ ئه‌نجامی ٲٲ‌زار بوونیدا له‌ ژیانی ئاٲٲ‌زی

شارو فشاری سهختی ئه و ژيانه وه بگه ته وه ب ن و ئام نزی سروشت و له و شدا هم هست به ئازادی خ ی بکات، هم سروشت بکات به ج گای حه وانه وه و ئاسوده بوونی، به کو له گه انه وه ی ب سروشتدا ده یه و ت و نه یه کی دیاری ئاسایی دوور له ده سه اتی مر ف ب سروشت بگرت و پ شکه شی بکات و ب ت ته مه سروشته بهم جوانو گونجاندن و هارم نیایه وه. ئایا ناشت خودی مر فیش هاوش وه ی گونجاندن و یه کتر قبو کردنی ه نگه کانی سروشت ته وانیش پ که وه بگونج ن و یه کتر قبو بکه ن؟

له ده ستپ کی ئه م شیعره دا گ ران و نه ی بهرجهسته کراوی ئاسمان و هه ورو ئ ژ پ شکه ش ده کات، واته و نه ی مه ودا یه ک له دهره وه ی ده ست پ گه یشتنی خ ی، واته و نه یه ک پ شکه ش ده کات که ته نیا له سنووری بینراودایه. له دوا ی دوو نیوه د ی یه که م و نه ی بهرجهسته کراو له ه گه زانه پ شکه ش ده کات که ده ش خ ی ده ستیی پ یان بگات یان له نزیکه وه هه ستیان پ بکات، له دوا ی هه شت نیوه د ی یه که مه وه و نه ی بهرجهسته کراو له ه گه زه زیندووه کانی سروشت پ شکه ش ده کات وه کو (که و، چ له که، بولبول..) که هه ریه که ش سه رباری جوانی خ یان، به بهرهمه کانیان وه به شداری ده که ن له بهرهم ه نانی جوانیه کی بیستراودا که ته ویش ده نگ و ئاوازی ئه م با ندانه یه، که ئه و ده نگ و ئاوازه ش هم ده بنه به ش ک له ئیقاعی قه شه نگ و سه رنج اک ش ی سروشت، هم ده ور ده بین له اه نانی ه گه زه کانی تری سروشتدا ب په سه ندکردنی ده نگ و ه نگ و ئیقاعه کانی تر، به ج ر ک ئه م ئاوازو ئیقاعه د گیرانه هه موو عه ق ه به سه ته ه کیه کان و هه موو وانینه ته نگه نه فه سه کان ب قبو کردنی ته وانی تر ا ده ه ن، ئه و ئاوازه ی که ئه م با ندانه دروستی ده که ن ت که به ئیقاعی سروشت ده ب ت و ح ی به ردیش ب ن شکردنی پیا ی نه شه ئاماده ده کات، یان به ش وه یه کی تر ئه و ئاواز و ئیقاعانه ته نانه ت ح ی به ردیش ده جو ن ن و ا ده ه ن، به مانایه کی تر زمانی ئه م توخمه زیندوانه ی ناو سروشت به ج ر ک کاریگه رن که هه موو ئه و توخم و ه گه زانه شی که ه نده ه قن له بهردهم هیچ ه ن کدا ناچه م نه وه ئاوازی ج راو ج ری توخمه زیندووه کانی ن و سروشت ده یان جو ن ن و ..

گ ران خاس تی زیندو یان مر یی ده به خش ته توخمه کانی سروشت “ ح ی به رد ئه کا ن ش، دنیا به کو بگری، دنیای سه رمهستی قاقای پ که نین، فرم سکی کانی، .. ” ته مه ش ئه و ل کدانه وه یه ه ده گرت که گ ران توخمه کانی سروشت به گرنگ و پ به ها سه یر ده کات، به هه مان ش وه ی مر ف، له کات کدا له چه ند سه ده ی ا بر دوودا له عه ق ی ئ ژئاوادا مر ف بووه ته سه نته ری به ها پ دان و ل کدانه وه له ئه زموونی شیعیری ئ مانسی ئه وروپاشدا خودی تاکه که س که خودی شاعیره بووه ته ناوه ندی

گرنگی پډان، له نهموونی مانسپه تی گډراندا سروشت په که مین ناوه ندی گرنگی پډانه، استه په کک له خاصته دیاره کانی ق ناغی مانسپه گرنگدانه به سروشت و گه انه وه په ب نامزی سروشتی خاون و ه واری دوور له نژاوو فشاری په یوه ندیپه کانی شار، به نام له بهرته وهی مانسپه تی گډران، مانسپه تی گواستراوه په له کلتوری دهره وهی ن و پانتایی کلتورو زیان و مژووی کورده وهو دهرته نجامی پهره سندنی کمه لایه تی و دروستبوونی شارو په یوه ندیپه کانی شار نیه. . په ناشت دهقاو دهق وای لکیدهینه وه که مانسپه تی گډران ههمان مانسپه تی ئینگلیزی و فره نسپه، یان مانسپه تی که تایبهت به گډران به خړ مانسپه تی گډران له به شداری کردنی خاصته گشتیه کانی مانسپه تی ژئاواو تایبهتمه ندی ئمه پکها تووه.

گډران له گه انه ویدا ب ن و سروشت، نایه ویت به ته وای له نامزی سروشتدا خی حشار بدات، واته سروشت به تنیا زهمینه په ک نیه ب خ حشاردان و دفن بوون، به مبهستی گه یشتن به حهوانه وهو ه وری. به کو سروشت و گه انه وه ب سروشت له ئاستی په که مدا به مبهستی گه انه وه په بدهسته نانه وهی ئو به ها ئستاتیکایانه ی که له دهستی چوو، گه انه وه په ب ن و سروشت به مبهستی گه یشتنه وه به زهمینه په ک که خاوه نی هارم نیای چه سپاوی خی ته، ئو به ها جوانانه ی که ئو هارم نیایه بهرهمی دنت تیایدا له دهست نه چوو. ئو پی وایه له دنیای سهرمهستی قاقای پکهنیندا له هموو ئاست کیدا به شوه په کی سیستماتیکانه فرم سک (کانی) هه ده قو، گډران له گه انه ویدا ب سروشت ده گه ته وه ب نامزی ئو زهمینه ی که بهو ج ره سیستماتیکانه کخراوه، چونکه پی وایه که جوانی ته نیا لهو کخستنه وه بهرهم دت و حهوانه وهش له بوونی هارم نیای ئو کخستنه دا دهسته بهر ده بت و چژی ئستاتیکیش دیسان له بارکی وها کخراوو ه ورو ه مندا به های خی ده بت، به واتا گه انه وهی گډران ب سروشت اکردنی تاکه کسی هه ستیار نیه له دهست فشار و زه برو ئا زیپه کانی شارو له دهست ت کچوونی هارم نیای زیان و ه منی له ن و شارداو له سایه ی په یوه ندیپه ئا زه کانی کمه لایه پیشه سازیدا که زهمینه په ک ب ه وری و جوانی و چژی جوانی نام نته وه، به کو گه انه وهی که س کی هه ستیاره ب ن و سروشت به مبهستی گه یشتنه وه به چرکه سات ک که تیایدا هه ست به چژ و به ها ئستاتیکیه کانی بوون و زیان بکات.

گډران لهو گه انه ویدا به ش ک له توخمه کانی سروشت وه سف دهکات و لهو وه سفکردنه شدا له لایه ک جوانی ئو توخمانه و هموو سروشت به وانیشه وه دهرده خات، له لایه کی تر خاصته کانی مر ق بهو توخمانه

ده به خشاک به مه به سستی زه مینه خاش کردن بـ لـ دواندنیان به و هیوایی له ئاستـکی وها قه شه نگ و پـ به هادا پـشکهشیان بکات که بیانکاته هاوشانی مرـقـ ئه و بوونه وهری که سرجه م په یامه ئاینی و زه مینه کان و سرجه م بیرو بـ و دیا ره کان پـیان وایه مرـقـ ده بـ سهر وهری ئه م گهردونه و جـگری خودا بـت له سهر ئه م زه ویه، ئه و هـش بـ ئه و ده کات که سروشت به شایه نی ئه و بهزانـت که نهک ههر خـی بـی بگهـته و بهـکو بانگهـشی گهـانه و هی گشتی بکات بـ ئامـزی سروشت.

گـران له قـ ناغی به که مدا ههرچـن وهسفی هگه زه کانی سروشت ده کات به ههور و ئـژ و سهوزه گیاو گوـ و دره خته وه.. به ههمان شـوهـش وهسفی هگه زه زیندووه کانی ده کات به تایبه تی باـنده کان، بهـام له قـ ناغی دووه مدا له گهـل باـنده کان ده که وـته گفتوگـ و استه وـخـ له گهـیان ده دوـت، له و گفتوگـیه شدا به مه به سستی دروستکردنی جـرـک له په یوه ندی له گهـل ئه و باـندانه دا پاکانه بـ ناسنامه ی خـی ده کات، ده یه وـت په رده له ووی خـی لادات و ئه و سیم دزـوهـش بـه وـندـته و که ئه می وه کو دـنده ناساندووه یان پـشکهـش کردووه.

مه لی سهر بنچک، پهل و پـ ره نگین! خـمن ههـنیم

لـم مه فـن جووت جووت، مه ترسن ئاخر پـتان بـم چیم:

استه وـخـ شاعیر پـمان دهـت ناسنامه ی مرـقـ له وانگهی تـوانینی زینده وهرانی تره وه ناسنامه یه کی دزـوهـو سرجه م وه کو جـرـک له دـنده سهیری مرـقـ ده کهن، گـران ده یه وـت ئه و ئاشکرا بکات که زینده وهران به چ چاوـک سهیری مرـقـ ده کهن. له ئه نجامی تـگهـیشتن له و ووانینه ی زینده وهران بـ مرـقـ، گـران پاکانه بـ خـی ده کات به و هی که ئه م دـنده نیه، ئه م پاکانه کردنه ش پاکانه یه بـ هه موو مرـقـ به و هی که شایانی ئه و نیه وه کو دـنده سهیری بکرـت. له پشتی ئه م پاکانه کردنه وه گـران ده یه وـت پـمان بـت له م گهردونه دا ده بـ دـستایه تی و له گهـل یه کتر گونجاندن هه بـت، ناشـت توخمـک باـاده ست بـت و ئه وانی تر له ناوبیات، چونکه هارمـنیای سروشت له و له گهـل یه کتر گونجاندنه ی توخمه جـراوجـره کانی سروشت خـیه وه به ره م دـت. که له وـت ته نیا غه ریزه ی ده سهـا تکردن بوونی هه یه.. ههرچه نده ئه و غه ریزه یه یه که م هـکاره بـ هه وـدانی ده سهـا تکردن به سهر ئه وانی تر دا، که له و هه وـه شدا دوو لایهن، دوو جه مسهر دهرده کهون، ده سهـا تکه ر و ده سهـا ت به سهر دا کراو، جه لاد و قوربانی، دـنده و نـچیر. مرـقـ له ئه نجامی باـاده ست بوونیدا له وانگهی زینده وهرانی تره وه بـ ته دـنده، ههر به و پـیهـش ئه و هی که ده وری بینووه له شـواندنی هارمـنیای سروشتدا مرـقـه. گـران ده یه وـت به باـنده کان بـت منی مرـقـ ههـنیم، دـنده نیم، من ده گهـنیمه وه بـ لای ئـوه، بـ ئامـزی سروشت، به و هیوایی بگهـنیمه وه بـ ئه سـی خـم و خـم له

غەريزهى دەسەلات و غەريزهى ئاژەلى و ئرانكردن ۋوت بىكەمەو. دەمەۋات بىمەو بە يەككەك لى ۋەگەزە بەرەم ھەنەرەكانى جوانى و ئىستاتىكەي سىروشت و ھارمەنىيەي سىروشت نەك بىكۆزى جوانى و شەۋىنەرى ھارمەنىيەي سىروشت.

گەرەن بائەندەكان دەۋىنەت و داۋايان لىدەكات كە گۈلى لى بىگرن ھەتتا شىناسى خەييان بى ئاشكرا بىكات. لى پىشتى ئەم داۋاكردنەو ئەو ئاشكرا دەبەت كە ۋەگەزە زىندۋەكانى سىروشت بە چاۋى دىست سەيرى مەرقە ئاكەن چۈنكە ۋەكە ھەزەكى سامناك دەۋاننە مەرقە، ھەزەك كە لى ھەۋى تەكشكاندن و لىنەۋىردىنى ھەموو ئەۋاندايە لى پەناۋى بوۋى خەيدا، ئەم ھەۋىستەي مەرقە، مەرقە لى دىدى ۋەگەزە زىندۋەكانى تىرى سىروشتەو، بە تايىبەتى ئەو ۋەگەزانەي كە زىندۋى و مەرقە مەلى نەكردۋى، ۋەكە دۈژمەن دەخاتەۋو. گەرەن كاتەك دەكەۋتە گەتۈگە لىگەل ئەو ۋەگەزانەدا دەيەۋت ئەو بىچۈۋنە ھەبۋەشەنەتەو، بەبەم بە ئاشكرا دەردەكەۋت ئەۋەي دەۋىنەت گەرەن، ئەۋاننى زىندەۋەر (مەلەكان) نەك لىگەل ئەم نادۋىن، بەكە لىشى دۈۋردەكەۋنەو. ئەمەش ئەۋە نىشان دەدات كە مەلەكان ئامادەيى گەتۈگەيەن لىگەل ئەمى مەرقە قدا نىيە، ئەۋىش لىبەر ناسىنى گەۋھەرۋ ناسنامەي ئەم زىندەۋەرەي كە ناۋى مەرقە، ھەمىشە ياساى دارستان بەرامبەر بە ئەۋاننى بائەندە و ھەموو ۋەگەزە زىندۋەكانى تىرى ئەم گەردۈۋنە پىادە دەكات، بى سەمىنەۋە لىۋەي كە ھەر كارەكى كۈشتى و گەرتى و دىل كەردى و سەرىپەين و تەنەت شەۋاندىن و تەككەدانى ۋەگەزە نازىندۋەكانى سىروشتىش بەشەكە لى تەككەدانى ھارمەنىيەي سىروشت و ناسىرىن كەردىنى سىروشت و تەخ كەردىنى ئىستاتىكەي سىروشت، كە ھەموو جوانىيەكانى تىر لى ۋاننىنى ئەفلاتۈنەۋە فەتەكەپى جوانى سىروشتى و تەنەيا ئەۋە سەۋە چۈنكە ئەۋاننى تىر ھەموۋىيەن لىۋەۋە ۋەرگىراۋى، كەچى مەرقە لى پەناۋى دەسەلات كەردىدا ئەۋە جوانىيە دەشەۋىنەت.

سەربارى ئەۋەي كە بائەندەكان بە چاۋى تىرسەۋە دەۋاننە ئەمى مەرقە و پىشتى تەدەكەن و بەجەلى دەھەن، ئەم دەيەۋت زەمىنەيەك بى گەتۈگە كەردى لىگەيەندا ئامادە بىكات بەۋە ھىۋايەي لىۋە گەيەۋە شىناسى خەي بى ئەۋان ئاشكرا بىكات، ئەۋىش لىۋە گەيەۋە كە خەي دەيەۋت نەك لىۋە گەيەۋە كە ئەۋان تەي گەيشتۈۋى و دەيىنەن. ئەم دەزانەت ئەۋان لى دەتەرسىن، بىيە بە مەبەستى ۋەۋاندىنەۋەي ئەۋە تىرسە داۋايان لىدەكات كە ئەۋەندە گۈلى لى بىگرن ھەتتا ناسنامە و گەۋھەر و ماھىيەتى خەييان بى باس بىكات.

مىنىش ۋەك ئەۋە لى دىنەي گەۋرە گەردەكەم بچۈۋەك
خەتتا ناسنامە بىفەم، بىخەنەم، بە با بە دەنۈۋەك
بەبەم ۋەك ئەۋە لى دىما ئەگەرتە مەيلى سەربەستى

ئەمەش ئايىنم وەك ئايىنتانە: ھەردە پەرستى!

گەران بە مەبەستى دروستکردنى پەيوەندى لەگەڵ بائەندەكان و ھەموو ەگەزە زىندووەكانى ترى سروشتدا ناسنامەى خەى ئاشكرا دەكات كە ئەمىش گەردەكى بچوو كە لەم گەردوونەدا. ھەروەك لە ەگەى گەردەى كچوو واندەنەو بە بائەندەكان دەتت "منىش وەك ئەو. گەردەى كچوو" بە واتا دەيەوتت جەركەى لە ھاوشەوئەى لە ئوان خەى و ئەواندا نىشان بدات ئەويش بە مەبەستى گەردەى ديدو ئوانىنى ئەوانى بائەندە كە نوئەرى ھەموو ەگەزە زىندووەكانى سروشتن بەرامبەر بەمى مرەف كە وەكو دەندە و تەكدەر و وخەنەرى ەگەزە زىندووەكانى ترى سروشت سەيرى دەكەن. گەران دەيەوتت بگەتتەو بە ناو سنوورى ئەو سىستەمە ەكخراوئەى پەشتى سروشت كە ئەم تيايدا ناسنامەى دەندەى نەبوو، لەرەشەو ئەگەر شەبەنەو بە ئەو مانايەى لە پەشتى ئەم ئوانىنەو ەوئەستاو ئەوا دەگەين بەو خەى كە گەران دەيەوتت بەت مرەف كە ەشتا لە ئو سروشتدا بوو، ئەمىش ھەمان شەوئەى ەگەزە زىندووەكانى ترى سروشت، ەگەزەكى ئاسايى بوو، بە نام جەگىر بوون و پەرەسەندى لەژەر كارىگەرى فاكترەى غەريزە و دەسەلات خوازىدا لە زىندەوەرانى ترى جياكردتەو و لە ئەنجامى پەرەسەندى بەردەوامىشيدا، لە ئەنجامى بوونى ەف و ەشەو تا بەرەو پەشەو چوو زياتر سيمائى دەندەى لە ئاستى سروشتدا پەو دەرکەوتوو، چونكە ئومەدى ئەم ئاشكراکردن و دەسەلات كەردنە بەسەر سروشتدا، بە ئەو مەبەستەش دەتت دەست نەپارەتت لە داگىركردنى ئازادى ەگەزەكانى ترى سروشت، ئەويش لە ەگەى ەمكەردن و دەستەمەكەردنەوەيان لە ەگەى دەسەلات بەسەردا كەردنەو ئەويش بە تەكشكاندن و شەواندنى بارى سروشتيان كە لەوەشدا ھەم ئاستاتىكەى سروشتى ناشيرىن كەردوو، ھەم ھارمەنىائى سروشتى شەواندوو.

لە ئەنجامى پەرەسەندى ژيانى مرەف خەيدا و لە ئەنجامى ناكەى كەمەى ەتەكان و ناتەبايى و نايەكسانى و نەبوونى ئازادىدا لە ژيانى كەمەدا و ديسان بە كەيلەبوونى خودى مرەف بە ئەو تەكنەى ژيايەى كە بەرھەمى ەناو و. لە بەردەم فشارى تووندى ژيانى شاردائى مرەفى ھەستيار بە گەئان لە دوائى بە دەست ەنەوئەى ئازادى و دەرەزبوون لە فشارو پەستانى شار ەگەى ەنەوئەى بەرەو سروشت لە بەرگرتوو. گەران لە لاىەك بە گەيشتنەو بە ئازادى و ەمنى و ەورىيەى ئامەزى سروشت و لە لاىەكى تریشەو بە گەيشتنەو بە جوانىيەكانى سروشت كە جوانى يەكەمن و چەژرەگرتن لەو جوانيانە ەگەى بەرەو سروشت لە بەردەگرەتەو. واتە ھەروەك پەشتريش گوتومانە گەران بە مەبەستى گەيشتنەو بە يەقەين دەگەتتەو بە سروشت،

یه قینی ئازادی و یه قینی هـمنی و هـوری و یه قینی جوانی و چـۆژی جوانی.

گـۆران لهم گـهـ ئانهـوهـیهـدا بـ ئامـۆزی سروشت، نایهـوـت خـی دـفن بـکات و سروشت وهـکو گـۆستان سهـیرناکات که چـۆگای خـشاردنهـوه و دیارنهـمان و گـۆشهـگیری بـت به مهـبهستی حهـوانهـوه و دوورکهـوتنهـوه له ئازاوه و پشـۆوی ژیا نی کـمهـ، بهـۆکو به پـچهـوانهـوه دهـیهـوت له ئامـۆزی سروشتدا پهـیوهـندی کراوهـی هـهـبـت لهـگهـلـا هـگهـزهـکانی تری سروشتدا چونکه پـیـ وایه ئازادی نـو ئامـۆزی سروشتیش به بوونی پهـیوهـندی لهـگهـلـا ئهـوانی تری نـو سروشتدا مانا دهـبهـخشـت. هـهـر ئهـم ئهـوانینهـیه وا له گـۆران دهـکات بکهـوتـه گفتوگـۆ لهـگهـلـا هـگهـزهـکانی تری نـو سروشتدا و پاشان ناسنامهـی خـی بـ ئهـوان ئاشکرا بکات. تهـنانهـت له ئاستی باـئندهـکاندا خـی به بـ توانا تر و نا کرده تر نیشان دهـدات چونکه ئهـوهـی که سروشت به باـئندهـکانی بهـخشیوون که توانای فـینهـ، بهـمی مرـقـی نهـبهـخشیووه. هـهـر بـیه له ئاستی ئهـواندا ئهـم خاسـتهـی که سروشت بهـوانی بهـخشیووه و بهـمی مرـقـی نهـبهـخشیووه دهـکاته بهـۆگهـ بـ سهـلمانـدی ئهـوهـی که ئهـمیش زیندهـوهـر کی ئاساییهـو دـندهـ نیه و تهـنانهـت توانای ئهـوانیشی نیه. ئهـگهـر به ئاـستهـی قوـایـی دهـقهـکه شـۆبـینهـوه ئهـوا بـمان ئاشکرا دهـبـت که گـۆران پـی وایه کاتـ ئـمهـی مرـقـ بگهـ ئـینهـوه بـ ئامـۆزی سروشت پـویستمان بهـو خاسـتانه ههـیه که له سایهـی سروشتدا ههـم ئاسودهـیی و ههـم ئـگای پاراستنمان بـ دهـستهـبهـر دهـکهـن، بهـۆام ئـمهـ ئهـو چهـکهـمان نیه که بـ نمونه باـئندهـکان ههـیانـهـو جـۆرـکـ له باـایـی ئهـوان دهـسهـلمـنـت، گـۆران له بهـرامبهـر ئهـو که موکوـرتیهـی ئـمهـی مرـقـدا له بهـرامبهـر باـئندهـکاندا جـۆرـکـ له ههـست به کهمی کردن نیشان دهـدات، که دهـشـ ئهـم پـی وایه بـت مادهـم گهـردوون وهـکو یهـكـ خاسـتهـکانی نهـبهـخشیووه به سهـرحهـم زیندهـوهـران کهواته ناشـت یهـکسانی له نـوانیاندا دروست ببـت، بـ پـکردنهـوهـی که موکوـییهـکانیش ههـریهـکه له بوارـکی تردا توانای خـی پهرهـپـداوه، مرـقـ له ئهـنجامی لاوازی توانا جهـستهـیهـکاندا بـ له وودا وهـستانی تووندوتیژی و پهـستان و فشاری هـزهـکانی سروشت، له ووی عهـقـ و هـشهـوه پهرهـی سهـندووه به جـۆرـکـ که بهـو جهـسته لاوازهـیهـوه به عهـقـ دهـسهـلاتی بهـسهـر توانای له بن نهـها تووی تهـنانهـت دـندهـترین زیندهـوهـریشدا کردووه. بهـۆام گـۆران بهـو دهـسهـلاتی که عهـقـ بهـرهـمی هـناوه ئاسوده نیه و دهـیهـوت بگهـ ئـتهـوه بـ نـو ئامـۆزی سروشت بهـو هیوایهـی که بگاتهـوه بهـو چرکهـساتی که له ئامـۆزی سادهـی سروشتدا ههـستی به ئازادی کردووه و به هـمنی و هـوری ژیا نی بهـسهـر بردووه.

گـۆران پـی وایه سهـربهـستی خاسـتی نـو سروشتهـو باـئندهـکانیش وهـکو

هـمـای سـهـر بـه سـتی خـوازی نـیـشان دـهـدات و دـهـش ئـمـهـش وـهـا لـکـبـدـه یـنـهـو
 کـاتـ با نـدـه و زـیـنـدـه وـهـرـان ئـامـزی سـرـوشـتیـان بـه جـنـه هـشـتـوـه لـه بـهـر
 ئـهـو بـوـه کـه عـیـشـقی سـهـر بـه سـتی و ئـازـادی بـوون، بـه ئـام ئـمـی مـر ق لـه
 بـه جـه شـتنـی سـرـوشـتـدا ئـهـو سـهـر بـه سـتی و ئـازـاد یـه ی خـی لـه دـه سـت دـا وـه،
 تـاکـه گـاش بـه گـه یـشـتـنـه و بـه ئـازـادی و بـه دـه سـت هـنـا نـه و ی گـه ا نـه و یـه
 بـه ئـامـزی سـرـوشـت. ئـمـهـش ئـهـو نـیـشان دـهـدات کـه مـر ق چـه نـد چـه ر ی
 سـه نـد بـت لـه چـا و هـگـه زـه کـانی تـری سـرـوشـتـدا، ئـهـو ا بـه و ئـه نـدازـه یـه
 سـهـر بـه سـتی خـی د ا نـد و و ه، مـه بـه سـت لـه و سـهـر بـه سـت یـه ش سـهـر بـه سـت یـه بـه
 مـا نـا هـا کـی وـاتـه سـهـر بـه سـتی لـه و د یـوی هـر سـنـوـر و سـا نـس ر کـه و ه.
 گـرـان بـه مـه بـه سـتی گـه یـشـتـنـه و بـه سـهـر بـه سـتی هـا د یـه و بـت بـگـه ا تـه و ه
 بـه ئـامـزی سـرـوشـت، بـه ئـام ئـم گـه ا نـه و یـه ی گـرـان گـه ا نـه و یـه کـی تـاکـه
 کـه سـیـه، هـر چـن گـرـان لـه ئـه ز مـو و ن ی خـی د ا مـو مـار ه سـی تـاکـه هـو بـتی
 خـی یـی کـر د و و ه هـه تـا ئـه و کـاتـه یـش کـه پـه یـه و ی تـاکـه هـو بـتی خـی یـی
 کـر د و و ه شـاعـیـر کـی د ا هـنـر و خـا وـن جـیـهـا نـبـیـنی بـو و ه، بـه ئـام کـاتـ
 دـه کـه و بـتـه سـنـو و ر ی عـه ق ی بـا و و دـه چـتـه ژ ر سـایـه ی عـه ق ی دـه سـتـه جـه مـی
 بـو و ن ی حـیـز بـایـه تـی و ئـایـد یـل ل ژ یـا و ه بـاری تـاکـه تـی و تـاکـه هـو یـه کـی
 هـه ر هـس دـه هـنـت و بـه و پـیـهـش وـانـیـنی بـه ئـازـادی تـاکـه کـه س
 دـه گـوا ز ر تـه و ه بـه ئـاسـتـکـی تـر کـه لـه وـانـگـه ی ئـایـد یـل ل ژ یـا و ه بـی
 دـه وـانـت، لـه و بـشـدا گـرـان تـوـانـای دـا هـنـای پـه و د یـار نـامـنـت،
 بـیـه قـه نـاغـی شـاعـیـر تـی و دـا هـنـای گـرـان لـه گـه لـا پـه یـو ه نـد یـکـر د ن ی بـه
 مـه سـه لـی حـیـز بـایـه تـی و ئـایـد یـل ل ژ یـا و ه دـوایـی دـت، بـه پـه وـانـه ی ئـه و
 بـه چـو و نـه ئـیـفـلیـجـه و ه کـه گـه و ر ه ی ی گـرـان لـه و د ا دـه بـیـنـت کـه
 پـه یـو ه سـتـبـو و ه بـه ئـایـد یـل ل ژ یـای چـه پـه و ه، بـه گـو مـان ئـم وـانـیـنـه
 نـا دـر و سـتـه ش بـه ر هـمـی ئـه و عـه ق یـه کـه لـه بـنـه د ا نـازـان شـیـعـر و
 چـه مـکی شـیـعـر چـیـه و ه ی چ وـانـیـنـکـیـان بـه شـیـعـریـه ت نـیـه.

گـرـان کـی یـلـه ی تـه نـیا دـه سـتی نـاعـه دـالـه تـی و نـایـه کـسـانی نـیـه، بـه کـو
 کـی یـلـه ی دـه سـتی نـه بـو و ن ی ئـازـادی هـایـه، ئـه و ئـازـاد یـه ی کـه بـه
 وـانـیـنی ئـه و تـه نـیا لـه ئـامـزی سـرـوشـتـدا دـه سـتـه بـه ر دـه بـت نـه ک لـه
 سـایـه ی ئـایـد یـل ل ژ یـا و حـیـز بـایـه تـی تـه سـک و بـکـوژی هـمـو و ئـازـاد یـه کـانی
 تـاکـه کـه س دـا. هـر لـه ئـه نـجـامـی ئـه و هـه سـتـکـر د نـه د ا یـه گـرـان دـه گـه ا تـه و ه
 بـه ئـامـزی سـرـوشـت و پـی وایـه بـا نـدـه کـان بـه ر ز تـر یـن مـه یـلی سـهـر بـه سـتیـان
 هـه یـه بـیـه بـه ئـاسـانی ئـام نـا کـر ن و سـهـر بـه سـتیـان لـه زـه و ت نـا کـر ت
 مـه گـر مـر ق، ئـه و مـر قـه ی کـه دـوای ئـه و ی سـرـوشـتی بـه جـه شـت و
 ئـازـاد یـه کـانی خـی د ا نـد، هـه و بـدات ئـه و انـیـش بـخـاتـه نـه و قـه فـه ز ه و ه.
 گـرـان خـی د هـشـو بـه نـت بـه بـا نـدـه کـان لـه و د ا کـه هـمـان مـه یـلی ئـازـادی
 ئـه و ان ی هـه یـه.

بـه ئـام و هـک ئـه و لـه دـما ئـه گـا ت مـه یـلی سـهـر بـه سـتی

ئەمەش ئايىنىم وەك ئايىنتانە: ھەردە پەرستى!

ئاستە ئەم ئاستا سەربەستى خەيى لە دەستداو، بەلام لە ناخو ھەمىشە پەرەشى سەربەستىيە و دەيەوت بگاتەو ە ئاستى بەدەستەننى ئەو ە لە دەستداو، بەلام ئايا ئەو ە چەن دەگاتە ئەنجام؟ گەرەن گەنەو بە سەروشت ھەر لە سنوورى گواستەو ەيەكى سادەى شوئەندا نابىنەت، بەكو ئەو گەنەو ەيە مەودايەكى قوئەتري ھەيە و ئەم وای دەبينەت كاتە بائەندەكان لە سەروشتدا ماوئەتەو، لەبەرئەو ەيە ئەمان پەيەو ەيە ئايىنەك دەكەن كە ئايىنى سەروشت پەرستىيە. واتە سەروشت بەلای ئەوانەو ە لە گەگەي ئايىن و خواوئەندە، لەم ئوانگەيەشەو ە پەيوەستبوونى بائەندەكان و ەگەزەكانى تەرى سەروشت بە خودى سەروشتەو ە وەكو جەبەكەردنى ئەركى ئايىنى سەيەر دەكات. ئەمىش خەيى لە يەزى ئەواندا دادەنەت و ئايىنى ئەمىش ھەمان ئايىنى ئەوانە كە ئەو ەيش سەروشت پەرستىيە. كە لە پەشتى ئەم ئوانىنەو ە سەربەستى ەھا ئاوەستاو، بە مانايەكى تەرگەرەن دەيەوتەت بئەت ھەرچەن ئايىنى ئەو ە سەربەستى پەرستىيە، مەيش ھەمان ئايىنى ھەيە. ئەمەش بە ئەو ە دەركەنەت كە ھاوشەو ەيى خەيى لەگەلا بائەندە و ھەموو ەگەزەكانى تەرى سەروشتدا نیشان بەدات. ھەم بە پەرەشبوونى سەربەستى ەھا، ھەم بە مەبەستى دوورخستەو ەيى سەيمای دەيى لە خەيى بەو ھیوايەى ھەم ەگەزەكانى تەرى سەروشت قەو ەيى بکەنەو ە و ھەم سەروشت خەيشى ئامەزى بە بگاتەو ە.

ھەو ەستى گەرەن لە گەنەو ەيدا بە سەروشت بە لکەدانەو ە و دەسەلەتەكەردن بەسەر سەروشتدا نەيە، بەكو بە مەبەستى گەيشتەو ەيە بە سەربەستى و ئازادى ەھاى ئامەزى سەروشت و ھەم گەيشتەو ەيە بە ئاستەيى كە تەيادا ھەست بە ھارمەنەي سەروشت و ئاستەيىكە سەروشت دەكات. چونكە پەي وایە ژيانى نەو كەمە و فشار و پەستانەكانى ژيانى ناو كەمەگا نە ئەگەي دەستەبەر كەردنى ئەو ئازادىيە دەدات، نە لەنەو شار و لە كەمە دا ھەست بە چەژى ئاستەيىكە سەروشت و ھارمەنەي سەروشت دەكەت.

گەرەن لە كەتايى شەيەرەكەيدا ناسنامەي خەيى لە ھەموو گومانەك ەووت دەكاتەو ە و تاكە سەيمايەكى ديارى خەيى ئاشكەرا دەكات كە ئەو ەيش پەيوەستبوونىيەتە بە سەروشتەو ە بە جەركەك كە ھەموو بوونەك لە ئامەزى سەروشتدا دەبينەت، بە جەركەك سەروشت دەكات بە ئايىن و بە خواوئەندە و ئەمىش پەرستىيە ئەو ئايىنەو ئەو خواوئەندەيە چونكە ئازادى و جوانى گەو ەرى بوون و ماھىيەتە ئەو خواوئەندەيەو تەنیا لە سايەى ئەودا ئازادى ھەيە.

تەبىئى/ ئەم لکەكەينەو ەيە پەشكەش بە گەرەنناسان و بە تەبىئەتە بە ھونەرمانەند ئەسەد قەرداخى كە ئەم دەقە شەيەرەيى بە مەلەديەكى

کوردان و ب دنگ ب سزکی گوتوو.